

Publicerad 2010-10-08 00:55 av Lena Själsöga Keijser
stjärnsand

giver mina händer fria
lägger dem i stjärnsand
mjuka penslar
målar vackra mönster
röd henna
henna

hennes ansikte är av daning för hans kärleks händer

ömhet fyller hans anletsdrag
skjortbröstat öppnas
vita segel böljar
hennes själ
en gång
given

i
riddarsalen

är lindad kring hans ansikte
ögonen blickar skarpa
sandmolnen virvlar
sträv är huden

med ett vinande far bilden genom lufthav
en spricka av hävd

pappersark lindas runt pil grässlingor lindas om
pilträdet drar sina fötter ur jord
kom vackra bäck
låt oss resa

pilen viner eldfackla upplyser väg

luften dallrar vibrerar

undervegetationen växer över

långa slanor, flätade band, lianer hänger i bågar
gunga mig vackerhand
högre
giv mig högre fart
ropar barnet kvillrande
mina tår vill springa med molnvidder
mina fingerknoppar vill nudda vid solsilver

fågel vackra fågel
är du en fjäril
en fjäril med lång näbb
du målar luftcirkclar av jordeljusfärger
du vackra kolibri
rör vid
vid
rör

flöjten ljuder svävandemild
bär hans längtan
träd stiger höga genom skugga silas vägar
där vid rötterna skönjer han bladet
hjärtformad grönskimmerdroppe
han böjer bladet lätt
droppar rinner bäck
älskade kvinna se
jag bjuder vår vandrings törstande bön till vila
med särade läppar tar hon emot hans gåva
älskade man se
jag bjuder vår vandrings törstande bön till vila
vind sveper hennes bild
han vänder ansikte
i fyra vägars
linjer

älskade kvinna
se
hör
mina steg
smygande

smygande är ej lönndom
jag upplever ditt
är
hör
se
kvinna
älskad

han bär sjalen
en gång given
i riddarsalen

blåklintens blå drömmar
doftande nyponros

träd viker undan mantlar
han hör forsande porlande
luften målas dimljus
marken sluter hans fötter in
vatten forsar rinner virvlar kaskadljus
vattenfallet är svallande
böljande hår
han skymtar ett ansikte
luften genomkorsas av skri
vida vingar sveper
skarpnäbbad
lyfter
dok

hon står i sjöhänder
iakttagar skyggt
bliver
kvar

är du
är du
frågar de

du är
du är

han stiger in i bilden
andas nära
inför

i handsvep lyfter hon sjalen
tusende fjärilar
lyfter

vida vingar
viker undan
grotta
synes

de stiger in i skimrande röd värme

jag sluter mina händer
borstar stjärnsanden av
möter tinderljusens danser

i händer är hennamålning
var gång jag så ber
stiger livet
fram

pilträdet stiger in i jordehänder
porla vackra bäck
porla våra
sånger

i gryning brinner himlar eld

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten